

Utorok po 5. velkonočnej nedeli

Rozjímania na utorok po 5.
velkonočnej nedeli.

Navrhované témy: pokoj, ktorý
pochádza od Boha; ovocie svätej
Omše; pokoj, dôsledok boja.

20.05.2025

TÍ, KTORÍ blahoslaveného Alvara del
Portillo poznali zblízka, hovoria, že
veľmi dobre stelesňoval slová
svätého Josemaría v knihe *Vyhňa*:
„Neklamným znakom Božieho muža,
Božej ženy, je pokoj v ich duši: majú

pokoj a dávajú pokoj ľuďom vo
svojom okolí“^[1].

To je túžba každého srdca: dosiahnuť
pokoj, nežiť v neistote, byť
presvedčený, že neexistuje smútok,
ktorý by nemal útechu. Nie je to však
ľahké: vždy sa nájdú veci, ktoré
nefungujú, obmedzenia, s ktorými
musíme žiť, udalosti, ktoré sa zdajú
byť neodstrániteľné... Na to, aby sme
mali trvalý pokoj a dávali ho
druhým, záleží na našom úsilí, ale
najdôležitejšie je nájsť jeho
nevyčerpatelný zdroj v Bohu.

„Pokoj, ktorý nám ponúka svet, je
pokojom bez súženia; ponúka nám
umelý pokoj, pokoj, ktorý sa
redukuje na pohodu. Je to pokoj,
ktorý hľadá len na svoje veci, na svoju
bezpečnosť, na to, že mu nič nechýba
(...). Pohoda, ktorá nás robí
uzavretými, ktorá nevidí ďalej. Svet
nás učí ceste pokoja s anestéziou;
znecitlivuje nás, aby sme nevideli inú

realitu života: kríž. Preto svätý Pavol hovorí, že do nebeského kráľovstva sa musí vojsť cez mnohé súženia. Je však možné mať pokoj v súžení? Z našej strany nie (...). Súženia existujú: bolesť, choroba, smrť... Pokoj, ktorý dáva Ježiš, je dar: je to dar Ducha Svätého“^[2].

Práve v stýkaní sa s Pánom nachádzame istotu duše, ktorú potrebujeme pre seba i pre druhých. On jediný má kľúč. Všetky sny o šťastí sa naplňajú v Kristovi. Aj my túžime po tom pokoji, ktorý sa šíri prirodzene, pretože sprostredkúva najpravdivejší spôsob nazerania na veci: Božími očami.

PÁNOVÉ SLOVÁ apoštolom pri
Poslednej večeri, ktoré zaznievajú v
dnešnom evanjeliu, sú úžasné:
„Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj

vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje“ (Jn 14, 27). Aké starosti spôsobujú, že strácame svoj pokoj? Čo spôsobuje, že sa naše srdce chveje alebo kolíše? Jedine v Pánovi nájdeme pokoj, skutočný pokoj, ktorý spočíva v poznaní, že jediným pokojom je zveriť sa do Božích rúk. „Podnecuj vo svojej duši i vo svojom srdci, vo svojej mysli a vôli,“ povedal svätý Josemaría, „ducha dôvery a odovzdanosti do láskavej vôle nebeského Otca... Tam vyviera vnútorný pokoj, po ktorom túžiš“^[3].

Pri každej svätej Omši zažívame toto sprostredkovanie pokoja, ktorý dáva iba Boh. Tesne pred prijatím svätého prijímania, po modlitbe Otče náš, kňaz otvára náruč celému ľudstvu a hovorí: „Pokoj Pánov nech je vždy s vami“. Z oltára prúdi najhlbší pokoj ducha. Všetko dobro Cirkvi, každého kresťana, každého človeka sa rodí z

Ježiša Krista, zo svätej obety na Kalvárii. Kresťan, ktorý žije zjednotený so svätou Omšou, „ktorý žije zjednotený s Ježišovým Srdcom, nemôže mať iné ciele, než je pokoj v spoločnosti, pokoj v Cirkvi, pokoj vo vlastnej duši; Boží pokoj, ktorý sa naplní, keď k nám príde jeho kráľovstvo“^[4].

Svätý Josemaría napísal: „*Ved' ja poznám zámer, ktorý mám s vami, sú to myšlienky pokoja a nie súženia, prisľúbil Boh ústami proroka Jeremiáša. Liturgia vzťahuje tieto slová na Ježiša, pretože na ňom sa v celej jasnosti prejavuje, že Boh nás takto miluje. Neprichádza, aby nás odsúdil, aby nám vrhol do tváre našu úbohosť a malosť: prichádza, aby nás spasil, aby nám odpustil, aby nás zbavil viny a priniesol nám pokoj a radosť*“^[5].

SVÄTÝ TOMÁŠ AKVINSKÝ vysvetľuje, vychádzajúc zo zoznamu darov a plodov Ducha Svätého, že ten, kto „žije v láske, zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom. Z toho vyplýva, že dôsledkom lásky je radosť. Ale dokonalosťou radosti je pokoj“^[6]. A zároveň z toho vyplýva, že „nie sme rušení vonkajšími vecami a že naše túžby spočívajú len na jednom. Preto po láske a radosti je na treťom mieste pokoj“^[7], ktorý nám umožňuje klásť Pána na prvé miesto a odvracať sa od tých vecí, ktoré nás od neho odvádzajú. Vo vnútornom živote iniciatíva závisí od neho a jeho milosti. Zároveň s jeho pomocou môžeme posilniť našu odpoveď, náš osobný boj: „Píšeš mi a ja opisujem: *Moja radosť a môj pokoj. Nikdy nedosiahnem skutočnú radosť, ak nemám pokoj. A čo je pokoj? Pokoj je niečo úzko spojené s bojom. Pokoj je výsledok víťazstva. Pokoj odo mňa vyžaduje neustály zápas. Bez boja pokoj nikdy nedosiahnem*“^[8].

Svätý Josemaría učil, že mier je dôsledkom boja, ale nie len tak hocijakého, ale hlavne boja so sebou samým: zbaviť sa sebecka, pracovať na svojich túžbach, aby sa viac podobali Ježišovým, sústrediť svoje sily na šírenie dobra a tak ďalej. Skrátka, snaha uskutočňovať to, čo sa páči Bohu, získavať priestor od toho, čo nás od neho odvracia. Aby sme mohli mať pokoj a v istom zmysle ho aj dávať, musíme si ho postupne vybojovať. Dalo by sa povedať, že keď je človek v boji so svetom, nie je v pokoji sám so sebou. „Ľudia uzatvárajú mier a vedú vojny preto, lebo zabudli na potrebu vnútorného boja, potrebu obracať sa na Boha, aby on zvíťazil, a tak dosiahli mier vo svojom vlastnom vnútri, vo svojom domove, v spoločnosti a vo svete“^[9].

Blahoslavená Panna je Kráľovnou pokoja, pretože žila pozorne voči Pánovi napriek utrpeniu a nepríjemným premenám svojho

života. Prosme ju, aby nám darovala pokoj a vyrovnanosť, keď sa v našom živote objavia osobné, rodinné a spoločenské ťažkosti.

[1] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 649.

[2] František, *Homília*, 16-V-2017.

[3] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 850.

[4] Svätý Josemaría, *Ísť s Kristom*, bod 170.

[5] Ibid., bod 165.

[6] Svätý Tomáš Akvinský, *Summa Theologica I-II*, q. 70, a 3.

[7] Ibid.

[8] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 308.

[9] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 102.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/utorok-
po-5-velkonocnej-nedeli/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/utorok-po-5-velkonocnej-nedeli/) (07.08.2025)